

צניעות כחלכה
=====

בכל בית חרדי מקפידים בדרך כלל על דינים והלכות אפי' כשיש בהם משום חומרא או מנהג כלבד, ואלו על הלכות צניעות, הלכות גדולות אלה אשר יסודן בתורה שככתב ומבוארים בתורה שבע"פ, ונתבררו ע"י כל הפוסקים, אין איש שט על לב והם נדרסים ברגל גאווה ונשלכים לאשפתות על ידי שומרי מצות חרדים וכני תורה.

ידוע ש...

- אסור לכל הדיעות כגד שאורכו פחות מ-10 ס"מ למטה מהברך
- אסור לכל הדיעות פאה נוכרית בצורה פרועה
- אסור לכל הדיעות כגד שקוף, גרביים שקופות שעור הכשר נראה מתוכן.
- אסור לכל הדיעות כגד צר, שרוולין קצרים, כית צואר פרוע.

אין להכין כלל האיך אנשים בעלי דעת, בעלי הכרה כדורה, פתאום יהפכו עורף כלי שום טענה ומענה, לחלק כלתי נפרד מעצם תורתנו הקדושה, זהו ערכוכיה, אור וחושן משמשים בערכוכיה, כי לא יתכן לאדם להקרא כשם שומר תורה אם פורק מעל צוארו איזהו ממצות ד' ואף דבר אחד מדברי סופרים, ועי' בשע"ת לר' יונה ש"א ס"ו.

וכן איך יתכן להתמיד בעבירה כפרהסיה לעין כל כלי נקיפת הלב וכלי רגש של מוסר כליות, רק "אכלתי ואוכל עוד" !

ולעצם הענין, הבה ונראה איך נראה כאמת האיסור הזה, וכאיזה אופן הוא נעשה לעומת שאר איסורים וזאת מלבד חומר האיסור מצד עצמו.

האיסור בלבוש שלא כהלכה

- תמיד, ככל רגע ורגע, ובכל שעה ושעה
- כפרהסיה
- מתוך החלטה מראש, מהיום והלאה
- ע"י רבים
- מכשילים את הרכים

כשאר איסורים בדרך כלל

- א. רק בשעת מעשה
- ב. לא כפרהסיה
- ג. הרי זה כגדר "נכשל"
- ד. ע"י יחידים
- ה. איש כי יחטא, יחטא לו

אל תשכחו שעבירה זו גורמת לפורעניות ח"ו !

אסור לנו להשלים עם עובדא (עבירה) זאת, הפוגמת ככלל ובפרט, ברוח ובגשם !

אל תתעלמו מהאחריות כלפי הדור הבא, שהם יאטמו ח"ו את אזניהם לגמרי כ"טענה" של "מנהג אמותנו כידינו" ו"התירו פרושים את הדבר".

אל תאמרו כיום הכיפורים על חטא "שחטאנו" עם כוונה של על חטא "שחטאנו ונחטא" !

וד' יערה רוח טהרה ממרום על אחינו ואחיותנו החרדים כתוך שא"י, ונזכה לשוב לפניו בתשובה שלימה, ויכתבנו ויחתמנו לחיים טובים.

יתודים חכואבים על העדר הצניעות במחנה החרדי